

Navodila za pisanje besed, ki se drugače pišejo kot izgovarjajo in pisanje težjih besed

Pisanje težjih besed, oz. besed pri katerih se pojavljajo pravopisne napake, bi naj bilo petkrat tedensko. Učencu **narekujemo besede** iz priloženega seznama ali besede, ki jih je v zvezkih napisal napačno. Piše v črtasti zvezek A4 formata, s **svinčnikom**, v **kolono**, z vmesnim **izpuščanjem vrstic**. Učencu nižjih razredov narišemo **tabelo**, še zlasti, če se srečuje z vizualno-spacialnimi primanjkljaji in ima težave pri razporejanju prostora. Tabela je lahko tudi z **barvno oporo**, če je to potrebno (izmenjujoči dve pastelni barvi vrstic). Prav tako z navpično črto razmejimo prvi in drugi stolpec. Učenec višjih razredov si naj to črto nariše sam.

Ko učenec narekovano besedo napiše, mu povemo, če je zapis **pravilen/nepravilen**. Pri **nepravilnem zapisu** naj skuša **napako poiskati** sam – glasno prebere zapis. Če je potrebno, mu besedo še enkrat ponovimo mi; poudarimo del besede, kjer je zapis napačen. V kolikor napake ne najde, ga usmerjamo. Napačno zapisano črko/sklop črk **zradira in popravi**. Pravilno zapisano besedo **glasno prebere** in jo še enkrat **pravilno zapiše** za črto – v desno kolono. Že prvič pravilno zapisanih besed ne prepisuje v desno kolono. Tako je takoj vidno, pri katerih besedah je imel težave in lahko pisanje teh besed utrjujemo pri naslednjih vajah – tako dolgo, dokler ni njihov zapis že prvič pravilen.

Zaželeno je, da na koncu obravnave še enkrat **glasno in pravilno prebere** vse besede, ki jih je napisal. Naj se spomni in pove, kakšne **napake** je pri posameznih besedah napravil.

Ob številu/količini zapisanih besed po nareku upoštevajmo učenčevo utrudljivost (energetsko slabo opremljeni učenci), sposobnosti usmerjene pozornosti in koncentracije, motiviranost...

Neva Starašinič